

740

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 23 grudnia 1994 r.

w sprawie szczegółowych zasad postępowania i właściwości organów w sprawach zaopatrzenia emerytalnego funkcjonariuszy Służby Więziennej oraz uprawnionych członków ich rodzin.

Na podstawie art. 38 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Urzędu Ochrony Państwa, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. Nr 53, poz. 214) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Przepisy rozporządzenia stosuje się w postępowaniu o ustalenie prawa do świadczeń z zaopatrzenia emerytalnego i przy wypłacie świadczeń, przewidzianych w ustawie z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Urzędu Ochrony Państwa, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. Nr 53, poz. 214), zwanej dalej „ustawą”, przysługujących funkcjonariuszom Służby Więziennej oraz członkom ich rodzin.

§ 2. 1. Organem właściwym do ustalania prawa do zaopatrzenia emerytalnego i wydawania decyzji w sprawach świadczeń oraz ich wypłaty jest Dyrektor Biura Emerytalnego Służby Więziennej, zwany dalej „organem emerytalnym”.

2. Organ emerytalny obejmuje zasięgiem działania obszar całego kraju.

§ 3. Komórka organizacyjna Służby Więziennej właściwa w sprawach osobowych funkcjonariuszy ubiegających się o świadczenia emerytalno-rentowe, zwana dalej „komórką kadrową”, jest zobowiązana do współpracy z organem emerytalnym w zakresie udzielania niezbędnych danych przy ustalaniu prawa do świadczeń oraz ich wysokości.

Rozdział 2

Postępowanie w sprawach świadczeń

§ 4. 1. Organ emerytalny wszczyna z urzędu postępowanie w sprawie ustalenia prawa do zaopatrzenia emerytalnego po uzyskaniu informacji z komórki kadrowej o:

- 1) zwolnieniu ze służby funkcjonariusza, który:
  - a) posiada uprawniające do emerytury okresy służby, określone w art. 12 i 13 ustawy,
  - b) orzeczeniem komisji lekarskiej podległej Ministrowi Spraw Wewnętrznych, zwanej dalej „komisją lekarską”, został zaliczony do jednej z grup inwalidów,
- 2) śmierci lub zaginięciu funkcjonariusza w czasie pełnienia służby, jeżeli pozostał po nim uprawniony do renty rodzinnej członek rodziny.

2. W innych okolicznościach niż wymienione w ust. 1 organ emerytalny wszczyna postępowanie w sprawie ustalenia prawa do zaopatrzenia emerytalnego na wniosek osoby zainteresowanej lub jej pełnomocnika.

§ 5. 1. Organ emerytalny po wszczęciu postępowania jest obowiązany niezwłocznie zebrać dowody niezbędne do ustalenia prawa do świadczeń i ich wysokości.

2. Jeżeli do ustalenia prawa do świadczeń lub ich wysokości niezbędne są dokumenty, których nie posiadają komórki kadrowe, organ emerytalny wzywa zainteresowanego do przedstawienia tych dokumentów.

§ 6. 1. Osoba zainteresowana ustaleniem prawa do zaopatrzenia emerytalnego może działać przez pełnomocnika, jeżeli charakter czynności nie wymaga jej osobistego działania.

2. Pełnomocnikiem zainteresowanego może być osoba, która nie jest ograniczona w zdolności do czynności prawnych.

3. Pełnomocnictwo powinno być udzielone na piśmie lub zgłoszone ustnie do protokołu.

4. Nie jest wymagane pełnomocnictwo przy zasięgnięciu informacji o sposobie załatwienia sprawy, jeżeli o informacje występuje członek najbliższej rodziny zainteresowanego lub inna osoba bliska.

§ 7. 1. Wniosek o ustalenie prawa do zaopatrzenia emerytalnego, zwany dalej „wnioskiem”, powinien być zgłoszony na piśmie lub ustnie do protokołu sporządzonego w komórce kadrowej właściwej ze względu na miejsce zamieszkania bądź zatrudnienia zainteresowanego lub w organie emerytalnym. Wniosek o wznowienie postępowania w sprawie rozstrzygniętej prawomocną decyzją zgłasza się wyłącznie na piśmie.

2. Wniosek powinien zawierać:

- 1) imię, nazwisko, datę urodzenia i miejsce zamieszkania zainteresowanego,
- 2) wskazanie, o jaki rodzaj świadczenia ubiega się zainteresowany (emerytura, renta inwalidzka, renta rodzinna, dodatek do emerytury lub renty i inne),
- 3) podpis zainteresowanego lub jego pełnomocnika.

§ 8. 1. Za datę zgłoszenia wniosku uważa się datę ustnego zgłoszenia wniosku do protokołu lub datę wpływu pisemnego wniosku do komórki kadrowej lub organu emerytalnego, a w razie przesłania wniosku za pośrednictwem poczty — datę stempla pocztowego.

2. Jeżeli wniosek zostanie zgłoszony do niewłaściwej jednostki organizacyjnej Służby Więziennej, jest ona obowiązana niezwłocznie przesłać wniosek do organu emerytalnego.

3. Za datę zgłoszenia wniosku uważa się również datę zgłoszenia wniosku do innych organów, jeżeli do właściwości tych organów należą sprawy świadczeń emerytalnych.

§ 9. 1. Komórka kadrowa, właściwa ze względu na ostatnie miejsce pełnienia służby funkcjonariusza, w wypad-

kach, o których mowa w § 4 ust. 1, jest obowiązana przekazać do organu emerytalnego komplet posiadanych dowodów, niezbędnych do ustalenia prawa do świadczenia i jego wysokości, a w szczególności:

- 1) odpis przebiegu służby, sporządzony na podstawie akt osobowych funkcjonariusza,
- 2) dokumenty stwierdzające zaliczenie okresów służby jako uprawniających do podwyższenia emerytury,
- 3) dowody uzasadniające podwyższenie emerytury,
- 4) dokumenty stwierdzające okresy składkowe i nieskładkowe oraz dokumenty niezbędne przy ustalaniu dodatków do emerytury lub renty,
- 5) zaświadczenie stwierdzające wysokość uposażenia i innych należności dla celów emerytalnych,
- 6) w razie zaginięcia funkcjonariusza — decyzję personalną właściwego przełożonego, stwierdzającą zaginięcie oraz związek zaginięcia ze służbą,
- 7) w razie śmierci funkcjonariusza — informacje o stanie rodzinnym funkcjonariusza, z wykazaniem imion, nazwisk, dat urodzenia oraz miejsc zamieszkania współmałżonka i dzieci, jak również innych członków rodziny (wnuków, rodzeństwa, rodziców), którzy pozostawali na utrzymaniu funkcjonariusza,
- 8) decyzję o zwolnieniu ze służby,
- 9) protokół z warunków przebiegu służby funkcjonariusza, którego nie skierowano na komisję lekarską,
- 10) numer ewidencyjny (PESEL).

2. Komórka kadrowa przesyła wniosek oraz dowody, o których mowa w ust. 1, organowi emerytalnemu nie później niż w ciągu 7 dni od dnia zwolnienia funkcjonariusza ze służby lub skreślenia z ewidencji.

§ 10. 1. Okresy służby więziennej zalicza się do wysługi emerytalnej na podstawie odpisu przebiegu służby z akt osobowych funkcjonariusza.

2. Inne okresy służby zaliczane do emerytury ustala się na podstawie zaświadczeń o przebiegu służby, wystawionych przez odpowiednie organy.

3. Okresy służby wojskowej w Wojsku Polskim zalicza się do wysługi emerytalnej na podstawie odpisu przebiegu służby wojskowej z akt personalnych żołnierza lub na podstawie książeczek wojskowych albo zaświadczeń organów wojskowych.

4. Okresy traktowane jako równorzędne ze służbą w Wojsku Polskim oraz okresy działalności kombatanckiej, a także okresy zaliczone do tej działalności powinny być udokumentowane w sposób określony w przepisach o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego.

5. Okresy składkowe i nieskładkowe mogą być zaliczone do wysługi emerytalnej, jeżeli zostały udowodnione w sposób wymagany przez przepisy o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin.

§ 11. 1. Dokumenty stwierdzające okresy służby bądź inne okresy zaliczane do wysługi emerytalnej oraz pisemne zeznania świadków powinny być składane w oryginale.

2. Zeznanie świadków złożone w formie pisemnej lub ustnej do protokołu w organie emerytalnym powinno zawierać:

- 1) dane personalne zeznającego, a w szczególności: imię i nazwisko, datę urodzenia, adres zamieszkania, nazwę i adres zakładu pracy albo numer pobieranej emerytury lub renty,
- 2) oświadczenie o świadomości odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywych zeznań, po uprzedzeniu o takiej odpowiedzialności,
- 3) oświadczenie, czy i jaki stosunek pokrewieństwa lub powinowactwa łączy świadka z zainteresowanym,
- 4) określenie celu złożenia zeznania,
- 5) dane dotyczące okoliczności objętych zeznaniami, a w szczególności: kiedy i w jakiej jednostce zainteresowany odbywał służbę wojskową, w jakim okresie i w którym obozie przebywał w niewoli (obozie dla internowanych, obozie pracy przymusowej), gdzie i w jakich okresach oraz w jakim charakterze był zatrudniony, czy zatrudnienie było wykonywane w pełnym wymiarze godzin, ciągle, dorywczo lub sezonowo, ile dni trwało w tygodniu, ile miesięcy w roku,
- 6) oświadczenie, skąd świadkowi znane są okoliczności objęte zeznaniem, a jeżeli współpracował z zainteresowanym, czy posiada dowody własnej pracy w tym okresie,
- 7) własnoręczny podpis świadka.

3. W razie nadesłania pisemnych zeznań świadków, własnoręczność ich podpisów powinna być potwierdzona przez notariusza lub właściwy organ gminy albo zakład pracy zatrudniający świadka. Jeżeli świadkiem jest funkcjonariusz, własnoręczność jego podpisu może być potwierdzona przez przełożonego w jednostce, w której pełni służbę.

4. Legitymacje ubezpieczeniowe, zaświadczenia o zatrudnieniu oraz pisemne zeznania świadków nie podlegają zwrotowi, z zastrzeżeniem ust. 5.

5. Dokumenty określone w ust. 4 podlegają na wniosek zainteresowanego zwrotowi, jeżeli stanowią dla niego wartość pamiątkową, po uprzednim złożeniu kopii (fotokopii), potwierdzonej przez organ emerytalny.

§ 12. 1. Na okoliczności nie wymagające potwierdzenia dokumentami zainteresowany składa oświadczenie pisemne.

2. Oświadczenie zainteresowanego powinno zawierać stwierdzenie świadomości odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego zeznania, po uprzedzeniu o takiej odpowiedzialności, oraz podpis zainteresowanego złożony w obecności pracownika przyjmującego oświadczenie, który potwierdza swoje uczestnictwo podpisem, pieczęcią i datą.

§ 13. 1. Jeżeli ustalenie prawa do świadczeń uzależnione jest od inwalidztwa funkcjonariusza, komórka kadrowa kieruje go do właściwej terytorialnie komisji lekarskiej.

2. Emerytów i rencistów do komisji lekarskiej kieruje organ emerytalny.

3. Jeżeli warunkiem ustalenia prawa do świadczenia jest uznanie za inwalidę osoby ubiegającej się o rentę rodzinną po funkcjonariuszu (emerycie, renciście), organ emerytalny na wniosek osoby zainteresowanej zwraca się do właściwego oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych o skierowanie wskazanej we wniosku osoby do komisji lekarskiej do spraw inwalidztwa i zatrudnienia w celu wydania orzeczenia w sprawie inwalidztwa, dołączając zaświadczenie o stanie zdrowia tej osoby.

Rozdział 3

Ustalanie prawa do świadczeń

§ 14. 1. Organ emerytalny bada i ocenia całokształt sprawy o ustalenie prawa do świadczeń i ich wysokości na podstawie przedłożonych dokumentów, zeznań świadków oraz innych dowodów, a także oświadczeń zainteresowanego.

2. W razie rozbieżności między przedłożonymi dowodami albo w razie wątpliwości co do zgodności dowodów ze stanem faktycznym, ich wiarygodności lub autentyczności, organ emerytalny przeprowadza postępowanie wyjaśniające.

§ 15. Decyzje w sprawach świadczeń organ emerytalny wydaje na piśmie nie później niż w terminie 60 dni od zgłoszenia wniosku lub powstania obowiązku wszczęcia postępowania z urzędu.

§ 16. 1. Decyzja w sprawie świadczeń z zaopatrzenia emerytalnego powinna zawierać określenie organu emerytalnego, wskazanie osoby, której dotyczy, rodzaj świadczenia oraz jego wysokość i sposób wyliczenia, datę jej wydania i podstawę prawną, a także pouczenie o terminie i trybie odwołania, obowiązki wobec organu emerytalnego oraz podpis i stanowisko osoby upoważnionej do jej wydania.

2. W razie zmiany wysokości świadczeń organ emerytalny wydaje decyzję w skróconej formie, określającą nową wysokość świadczenia, powód zmiany wysokości świadczenia, datę, od której przysługuje świadczenie w nowej wysokości, pouczenie o trybie i terminie odwołania oraz podpis i stanowisko osoby upoważnionej do jej wydania.

§ 17. 1. Decyzja odmowna powinna zawierać szczegółowe faktyczne i prawne uzasadnienie odmowy. Szczegółowe uzasadnienie faktyczne i prawne powinna zawierać również decyzja przyznająca świadczenie, jeżeli nie uznano niektórych roszczeń objętych wnioskiem lub uznano je tylko częściowo.

2. W razie wydania decyzji, w której stwierdzono brak prawa do świadczeń, organ emerytalny powinien równocześnie pouczyć zainteresowanego o możliwości ubiegania się o ustalenie prawa do zaopatrzenia przewidzianego w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin lub w innych przepisach, jeżeli z zebranych dokumentów wynika, że spełnia on warunki do takiego zaopatrzenia.

3. W przypadku określonym w ust. 2, po uprawomocnieniu się wydanej decyzji, organ emerytalny przekazuje odpowiednie dokumenty właściwemu organowi rentowemu na wniosek tego organu lub na wniosek zainteresowanego. Nie przekazane dokumenty, złożone przez zainteresowanego, zwraca mu się na jego wniosek.

§ 18. 1. W razie nabycia przez zainteresowanego prawa do emerytury i do renty inwalidzkiej, organ emerytalny ustala wysokość świadczeń pieniężnych przysługujących z obydwu tytułów.

2. Zainteresowany może w każdym czasie dokonać wyboru jednego z przysługujących mu świadczeń. Organ emerytalny zarządza wypłatę świadczeń pieniężnych przysługujących w kwocie wyższej, jeżeli zainteresowany nie dokonał wyboru świadczenia.

§ 19. Jeżeli zainteresowany nie przedłożył dowodów niezbędnych do ustalenia prawa do świadczeń lub do

ustalenia wysokości świadczeń pieniężnych albo nie zgłosił się w wyznaczonym terminie na badanie przez komisję lekarską bądź na dodatkowe (specjalistyczne) badanie zarządzone przez tę komisję, organ emerytalny wzywa go pismem, za zwrotnym poświadczeniem odbioru, do przedłożenia tych dowodów w ciągu 30 dni od daty doręczenia pisma lub zgłoszenia się na badanie w nowym terminie, pod rygorem wydania decyzji na podstawie posiadanych dowodów.

§ 20. 1. Jeżeli prawo do świadczenia pieniężnego zostało ustalone, pomimo że organ emerytalny nie uzyskał od zainteresowanego oraz właściwych organów dowodów niezbędnych do ustalenia wysokości tego świadczenia, przyznaje się osobie uprawnionej zaliczkę w wysokości wynikającej z posiadanych dokumentów.

2. Decyzję ustalającą wysokość świadczenia, o którym mowa w ust. 1, organ emerytalny wydaje po upływie wyznaczonego terminu dla uzyskania niezbędnych dowodów.

§ 21. 1. Przy obliczaniu wysługi emerytalnej dodaje się poszczególne okresy o jednakowym wskaźniku procentowym, obejmujące lata, miesiące i dni. Okresy niepełnych miesięcy oblicza się w dniach. Sumę dni zamienia się na miesiące, przyjmując za miesiąc 30 dni kalendarzowych. Sumę miesięcy zamienia się na lata, przyjmując pełne 12 miesięcy za 1 rok.

2. Jeżeli w zaświadczeniu stwierdzającym okresy zatrudnienia podane są dni robocze, a nie okresy zatrudnienia, sumę dni zamienia się na miesiące, przyjmując za miesiąc 22 dni robocze, a w odniesieniu do okresów zatrudnienia wykonywanego przed dniem 1 stycznia 1981 r. — 25 dni roboczych.

3. Jeżeli z dowodów wynika tylko miesiąc rozpoczęcia lub zakończenia zatrudnienia, przyjmuje się za początek lub koniec tego okresu piętnasty dzień miesiąca.

§ 22. Postępowanie w sprawie o ustalenie prawa do świadczeń z zaopatrzenia emerytalnego umarza się, jeżeli osoba zainteresowana zmarła przed wydaniem decyzji, a w dokumentach posiadanych przez organ emerytalny brak jest informacji o innych osobach uprawnionych do renty rodzinnej.

§ 23. 1. Organ emerytalny wydaje legitymacje emerytom i rencistom oraz ich małżonkom, a także uprawnionym do renty rodzinnej wdowom (wdowcom) pozostałym po zmarłych funkcjonariuszach (emerytach i rencistach).

2. Członkom rodzin emerytów i rencistów oraz członkom rodzin po zmarłych funkcjonariuszach, emerytach lub rencistach, uprawnionym do bezpłatnej pomocy leczniczej w zakładach opieki zdrowotnej utrzymywanych przez Ministra Spraw Wewnętrznych, wydaje się dokumenty stwierdzające te uprawnienia, według zasad określonych w odrębnych przepisach.

3. Organ emerytalny może zlecić komórkom kadrowym wydanie i przedłużanie ważności legitymacji, o których mowa w ust. 1 i 2.

4. Członkom rodzin uprawnionym do renty rodzinnej, którym przysługuje prawo do mieszkania służbowego, organ emerytalny wydaje odpowiednie zaświadczenie, stwierdzające nabycie prawa do tej renty.

Rozdział 4

Wypłata świadczeń pieniężnych

§ 24. 1. Emerytury i renty wraz z dodatkami wypłaca się miesięcznie z góry w piątym dniu każdego miesiąca, za który przysługują te świadczenia.

2. W przypadku gdy dzień wypłaty jest dniem wolnym od pracy, wypłaty dokonuje się w dniu roboczym następującym po tym dniu.

3. Świadczenia, o których mowa w ust. 1, przysługujące osobom zamieszkałym za granicą wypłaca się kwartalnie z dołu w pierwszym dniu miesiąca przypadającego po upływie każdego kwartału, chyba że umowy międzynarodowe stanowią inaczej.

§ 25. Emeryturę lub rentę, do której uprawniona jest tylko jedna osoba, wypłaca się tej osobie.

§ 26. 1. Rentę rodzinną, do której uprawniona jest więcej niż jedna osoba, wypłaca się w całości, z zastrzeżeniem ust. 2:

- 1) małżonkowi zmarłego, jeżeli do tej renty uprawniony jest małżonek łącznie z dziećmi, rodzeństwem lub wnukami zmarłego,
- 2) jednemu z rodziców zmarłego, jeżeli do tej renty uprawnieni są sami rodzice albo rodzice łącznie z dziećmi, rodzeństwem lub wnukami zmarłego.

2. Renta rodzinna podlega podziałowi między osoby uprawnione, jeżeli:

- 1) do renty uprawnione są osoby małoletnie, nad którymi opiekę sprawują różne osoby,
- 2) pełnoletnia osoba uprawniona do renty zażąda wypłaty na swoją rzecz części z przysługującej dla niej renty,
- 3) zachodzą inne okoliczności uzasadniające podział renty.

3. Renta rodzinna podlega podziałowi na równe części, z tym jednak, że dodatki wypłaca się w całości osobom uprawnionym.

4. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio przy wypłacaniu świadczeń pieniężnych należnych członkom rodziny pozostałym po osobie, która zmarła po zgłoszeniu wniosku o te świadczenia, a przed ustaleniem prawa do nich.

§ 27. 1. Jeżeli dla osoby uprawnionej do emerytury lub renty ustanowiono opiekuna lub kuratora, emeryturę lub rentę wypłaca się do rąk tego opiekuna lub kuratora.

2. Jeżeli z akt sprawy wynika konieczność ustanowienia dla osoby uprawnionej do emerytury lub renty opiekuna albo kuratora, do czasu jego ustanowienia świadczenia te wypłaca się do rąk pełniącej faktyczną opiekę osoby, wskazanej przez właściwy organ gminy.

3. Świadczenie wypłaca się również osobie pełniącej faktyczną opiekę nad osobą uprawnioną do emerytury lub

renty, jeżeli złoży ona oświadczenie potwierdzone przez właściwy organ gminy.

4. Organ emerytalny zobowiązuje osobę pełniącą faktyczną opiekę nad osobą uprawnioną do emerytury lub renty do przedstawienia najpóźniej w ciągu 12 miesięcy postanowienia sądu o ustaleniu opiekuna lub kuratora. W razie nieprzedstawienia postanowienia sądu w wyznaczonym terminie, organ ten zwraca się do właściwego organu gminy w sprawie wystąpienia o ustalenie opiekuna lub kuratora.

§ 28. Na zlecenie organu emerytalnego zaliczkę na zasiłek pogrzebowy może wypłacić jednostka organizacyjna Służby Więziennej. Organ emerytalny po otrzymaniu z tej jednostki dowodu wypłaty niezwłocznie refunduje wypłaconą zaliczkę.

§ 29. Końcówkę kwot przypadających do wypłaty zaokrągliła się według zasad przyjętych dla świadczeń wypłacanych na podstawie przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin.

Rozdział 5

Ograniczanie wypłaty emerytur i rent inwalidzkich oraz zawieszanie i zmniejszanie rent rodzinnych z tytułu osiągniętych dochodów

§ 30. 1. Przy ustalaniu, czy wystąpiły okoliczności powodujące ograniczenie emerytury i renty inwalidzkiej określone w art. 41 ustawy, uwzględnia się wynagrodzenie lub dochód z tytułu wykonywania zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej albo pozarolniczej działalności gospodarczej, której wykonywanie podlega obowiązkowi ubezpieczenia społecznego w rozumieniu przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin, zwane dalej „dochodem”.

2. Dochody, o których mowa w ust. 1, uwzględnia się również, gdy emeryt lub rencista nie podlega obowiązkowi ubezpieczenia społecznego, ponieważ ma ustalone prawo do emerytury (renty) lub jest ubezpieczony z innego tytułu.

3. Za dochód osiągnięty uważa się faktyczny dochód uzyskany przez emeryta lub rencistę w danym roku kalendarzowym.

4. Dochód wypłacony z tytułu pracy zarobkowej lub działalności, o której mowa w ust. 1, wykonywanej przed miesiącem, od którego ustalono prawo do emerytury lub renty, nie ma wpływu na ograniczenie świadczeń.

§ 31. 1. Dochód osiągnięty z dwóch lub więcej tytułów wymienionych w § 30 ust. 1 sumuje się.

2. Przy ustalaniu kwoty osiągniętego dochodu dolicza się kwoty pobranych zasiłków: chorobowego, macierzyńskiego i opiekuńczego oraz kwoty świadczenia rehabilitacyjnego i wyrównawczego, zasiłku wyrównawczego i dodatku wyrównawczego.

§ 32. 1. Emeryt lub rencista zawiadamia organ emerytalny niezwłocznie o podjęciu (zaprzestaniu) pracy lub działal-

ności, o której mowa w § 31 ust. 1, zwanej dalej „działalnością”, a także o każdorazowym zwiększeniu dochodu.

2. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1, potwierdza zakład pracy, informując o wysokości ustalonego wynagrodzenia.

3. W zawiadomieniu o podjęciu działalności emeryt lub rencista składa oświadczenie, czy jego zamiarem jest osiągnięcie dochodu, który łącznie z emeryturą lub rentą, bez uwzględnienia dodatków, o których mowa w art. 25 ust. 1 ustawy:

- 1) nie będzie przekraczał w danym roku w stosunku miesięcznym kwoty podstawy wymiaru emerytury lub renty,
- 2) będzie przekraczał w danym roku w stosunku miesięcznym kwotę podstawy wymiaru emerytury lub renty.

§ 33. 1. Jeżeli z otrzymanego oświadczenia emeryta lub rencisty wynika, że jego zamiarem jest osiągnięcie dochodu:

- 1) nie powodującego ograniczenia świadczenia — organ emerytalny wypłaca świadczenie w pełnej przysługującej wysokości,
- 2) powodującego ograniczenie świadczenia — organ emerytalny dokonuje, w sposób określony w ust. 2, zaliczkowego ograniczenia świadczenia, które w danym roku kalendarzowym w stosunku miesięcznym nie może przekraczać 25% kwoty tego świadczenia bez dodatków, o których mowa w art. 25 ust. 1 ustawy.

2. W celu ustalenia wysokości zaliczkowego ograniczenia wypłaty świadczenia organ emerytalny oblicza:

- 1) kwotę dochodu, która nie powoduje ograniczenia świadczenia w danym roku kalendarzowym, jako różnicę między roczną kwotą podstawy wymiaru świadczenia a roczną całą kwotą przysługującego świadczenia,
- 2) kwotę dochodu, którą zainteresowany osiągnie prawdopodobnie w danym roku kalendarzowym, w oparciu o przedłożone dowody,
- 3) roczną kwotę maksymalnego ograniczenia świadczenia,
- 4) różnicę między kwotą dochodu, o którym mowa w pkt 2, a kwotą dochodu, o którym mowa w pkt 1; w razie gdy wysokość ustalonej w ten sposób kwoty jest większa od kwoty, o której mowa w pkt 3, do dalszych obliczeń przyjmuje się roczną kwotę maksymalnego ograniczenia świadczenia,
- 5) miesięczną wysokość zaliczki, którą stanowi iloraz kwoty ustalonej w sposób określony w pkt 4 i liczby miesięcy przypadających od terminu ograniczenia świadczenia do końca roku kalendarzowego.

3. Ustaloną w sposób określony w ust. 2 kwotę miesięcznej zaliczki potrąca się co miesiąc z przysługującego do wypłaty świadczenia.

4. Wysokość zaliczki ulega ponownemu ustaleniu każdorazowo po dokonanej waloryzacji świadczenia.

§ 34. 1. Zaliczkowe ograniczenie świadczenia, o którym mowa w § 33 ust. 1 pkt 2, jest dokonywane od miesiąca następującego po miesiącu, w którym została wydana decyzja o ograniczeniu świadczenia.

2. Ograniczenie świadczenia, o którym mowa w ust. 1, trwa do czasu zmiany treści oświadczenia zainteresowanego

(zaświadczenia) o wysokości osiąganego dochodu lub o nieosiągnięciu dochodu.

§ 35. 1. Organ emerytalny dokonuje ostatecznego rozliczenia wysokości wypłaconego w roku ubiegłym świadczenia w oparciu o dokumenty potwierdzające wysokość łącznego dochodu w roku poprzednim, nadesłane przez zainteresowanego lub zakład pracy do końca lutego roku następnego.

2. Ostateczne rozliczenie, o którym mowa w ust. 1, może ulec zmianie na podstawie zawiadomienia urzędu skarbowego bądź zaświadczeń zakładów pracy.

3. Organ emerytalny dokonuje zwrotu nadpłaconych kwot zaliczek w danym roku kalendarzowym w ciągu dwóch miesięcy od daty otrzymania dokumentów, o których mowa w ust. 1.

4. Organ emerytalny potrąca nadpłacone kwoty świadczeń w danym roku kalendarzowym z bieżących wypłat świadczenia.

§ 36. Na umotywowany wniosek zainteresowanego organ emerytalny może odstąpić od zaliczkowego ograniczenia świadczenia. W takim przypadku zwrot nadpłaconego świadczenia za dany rok powinien nastąpić do końca czerwca roku następnego.

§ 37. Przy ustalaniu kwoty dochodu powodującej ograniczenie świadczeń nie uwzględnia się dochodów, o których mowa w § 30 ust. 1, wypłaconych z tytułu działalności wykonywanej przed dniem 1 stycznia 1995 r.

§ 38. W roku kalendarzowym, w którym zainteresowany nabył lub utracił uprawnienie do emerytury lub renty inwalidzkiej, ograniczenie wypłaty świadczenia z tytułu osiąganego dochodu następuje proporcjonalnie do liczby miesięcy, za które przysługuje świadczenie.

§ 39. Renty rodzinne podlegają zawieszaniu lub zmniejszeniu, z zastrzeżeniem art. 24 pkt 3 ustawy, z tytułu osiągnięcia przez osobę uprawnioną do tego świadczenia dochodów, na zasadach określonych w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin.

Rozdział 6

Przepisy przejściowe i końcowe

§ 40. Postępowanie w sprawach o ustalenie i wypłatę świadczeń, o których mowa w rozporządzeniu, nie zakończone przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia prowadzi się nadal na podstawie jego przepisów.

§ 41. Traci moc rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 6 lutego 1984 r. w sprawie ustalania prawa do zaopatrzenia emerytalnego funkcjonariuszy Służby Więziennej oraz ich rodzin i w sprawie wypłaty świadczeń pieniężnych z tytułu tego zaopatrzenia (Dz. U. Nr 14, poz. 65 i z 1990 r. Nr 64, poz. 376).

§ 42. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1995 r.

Minister Sprawiedliwości: *W. Cimoszewicz*